

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΚΚΑΣ:

Το Ελληνικό Φεστιβάλ Σίδνεϊ είναι το σημαντικότερο πολιτιστικό γεγονός εκτός των ελληνικών συνόρων

«Ένα σημαντικό έργο κουβαλάει μια χώρα, όχι απλώς μια καριέρα... Μια χώρα που μιλάει μέσω της μουσικής και επικοινωνεί με όλο τον κόσμο»

Τον Βασίλη Λέκκα τον γνωρίσαμε από κοντά το 2015 στην πρώτη μεγάλη συναυλία που έγινε στο City Recital Hall, στο πλαίσιο του Ελληνικού Φεστιβάλ Σίδνεϊ. Ήταν ο ερμηνευτής στο εμβληματικό «Αξιον Εστί» του Μίκη Θεοδωράκη, μια συναυλία που άφησε εποχή, που την αγκάλιασε ο κόσμος και που απέσπασε τις πιο θερμές κριτικές. Η πρωτοβουλία αυτή της Ελληνικής Ορθόδοξης Κοινότητας δημιούργησε μια μοναδική παράδοση που συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Ποτέ άλλοτε δεν είχαν παρουσιαστεί τόσο φιλόδοξες παραγωγές, τόσο σημαντικά έργα μεγάλων Ελλήνων συνθετών με Αυστραλούς και Ελληνοαυστραλούς καλλιτέχνες στους Αντίποδες. Η ανταπόκριση του κόσμου ήταν εντυπωσιακή. Σε όλες τις συναυλίες που ακολούθησαν τα επόμενα χρόνια και σπατοδοτούσαν το κλείσιμο του φεστιβάλ, η αίθουσα του City Recital Hall φιλοξένησε πάνω από 1,000 φίλους της καλής ελληνικής μουσικής που είχαν την ευκαιρία να έρθουν σε επαφή με απαιτητικά έργα και κύκλους τραγουδιών του Μάνου Χατζιδάκι και του Σταύρου Ξαρχάκου ερμηνευμένα από σπουδαίους Έλληνες τραγουδιστές, συμφωνική ορχήστρα και την «υπογραφή» του καταξιωμένου Έλληνοαυστραλού διευθυντή ορχήστρας Τζορτζ Έλλης. Φέτος είναι η σειρά ενός ακόμη μεγάλου Έλληνα συνθέτη, του Γιάννη Μαρκόπουλου και του έργου του «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» πάνω σε ποίηση του Διονυσίου Σολωμού. Με αυτή την αφορμή μιλήσαμε με τον Βασίλη Λέκκα που μας επιβεβαίωσε αυτό που όλοι αντιλαμβανόμαστε πλέ-

ον καθαρά. Πως το Ελληνικό Φεστιβάλ Σίδνεϊ έχει ξεπεράσει τα στενά όρια της ελληνικής παροικίας του Σίδνεϊ, έχει αποκτήσει διεθνές κύρος και θεωρείται πλέον από όλους τους σημαντικούς καλλιτέχνες το σημαντικότερο πολιτιστικό γεγονός του Ελληνισμού της Διασποράς. Όπως μας είπε ο Βασίλης Λέκκας «Υπάρχουν και άλλα φεστιβάλ υψηλών προδιαγραφών στην Ευρώπη ή την Αμερική που διοργανώνει ο ελληνισμός της Διασποράς, αλλά φεστιβάλ με τόσο μεγάλο αριθμό εκδηλώσεων και την δυνατότητα να αναλαμβάνει το ρίσκο να παρουσιάσει ολοκληρωμένα έργα με συμφωνική ορχήστρα και μάλιστα με ντόπιους ερμηνευτές δεν υπάρχει άλλο. Είναι μεγάλη τιμή και μεγάλη ευθύνη για ένα καλλιτέχνη να συμμετέχει μια τέτοια συναυλία». Ο Βασίλης Λέκκας τονίζει ιδιαίτερα και την μεγάλη σημασία που έχει η επιλογή των έργων που παρουσιάζονται: «Έργα όπως το «Αξιον Εστί» ή οι «Ελεύθεροι Πολιορκημένοι» είναι ιδιαίτερα απαιτητικά. Απαιτούν μεγάλες συμφωνικές ορχήστρες, χορωδία, ερμηνευτές, αφηγητές... Είναι ολοκληρωμένα καλλιτεχνικά έργα που μας φέρνουν σε επαφή με τη μεγάλη ποίηση και χρειάζονται ιδιαίτερη προετοιμασία. Είναι έργα που έχουν την καταγωγή τους στην ρίζα της ταυτότητας μας και συμπυκνώνουν την ουσία του ελληνικού πολιτισμού. Αυτή η μουσική που έχει τόσο ελληνική ταυτότητα είναι και η πιο παγκόσμια. Όταν το συνειδητοποιούμε και ρίχνουμε βαθιές άγκυρες σε αυτό το στοιχείο και το αναγνωρίζουμε μπαίνουμε σε ένα πλαίσιο ταυτότητας. Ο σημαντικός μουσικός γνωρίζει από που

πρέπει να κρατηθεί. Η γενιά μου έχει πολλά πατήματα, αυτό είναι το βασικό της πλεονέκτημα. Ένα σημαντικό έργο κουβαλάει μια χώρα, όχι απλώς μια καριέρα... Μια χώρα που μιλάει μέσω της μουσικής και επικοινωνεί με όλο τον κόσμο».

Ο Βασίλης Λέκκας έχει ερμηνεύσει μερικά από τα σημαντικότερα έργα της σύγχρονης ελληνικής μουσικής. Το «Αξιον Εστί», τις «Μπαλάντες της Οδού Αθηνάς», την «Εποχή της Μελισσόανθης»... Κάποια από τα έργα αυτά έχουν ταυτιστεί με τις φωνές πολύ μεγάλων ερμηνευτών. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, μια σειρά από έργα και κύκλους τραγουδιών του Γιάννη Μαρκόπουλου που έχουν ταυτιστεί με την φωνή του Νίκου Ξυλούρη. «Τα έργα αυτά», μας λέει ο Βασίλης Λέκκας είναι «κλειδωμένα. Δεν έρχεσαι να προσθέσεις κάτι. Η δικιά μου γενιά, η δικιά μου περίπτωση, βασίζεται στην ίδια ανησυχία... Δεν είναι ευκολία για μένα να τραγουδήσω ένα γνωστό τραγούδι αλλά μεγαλύτερη ευθύνη. Δεν πρέπει να βασιστείς στη φήμη του έργου. Πρέπει να κουβαλήσεις μόνος σου όλο αυτό το νό-

μα. Η μουσική είναι μια γλώσσα που μας κυβερνάει εσωτερικά».

Από την τελευταία φορά που τον συναντήσαμε έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι. Ηχογράφησε ένα δίσκο με την συνθέτρια Βάσω Αλαγιάννη, ένα αφιέρωμα στον Στέλιο Καζαντζίδη, ερμήνευσε το τραγούδι Δρόμοι στο Φως σε στίχους της Μαρίας Παπαδάκη και μουσική του Παναγιώτη Στεργίου, έκανε τον δίσκο Φιλμ Νουάρ, συμμετείχε σε παρουσιάσεις και πλήθος συναυλιών, ετοιμάζει ένα δίσκο με δημοτικά τραγούδια και θα τραγουδήσει στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, στο μεγάλο αφιέρωμα για τον Μίκη Θεοδωράκη. Για την εμπειρία του από το Ελληνικό Φεστιβάλ Σίδνεϊ μας λέει:

Αυτό που γίνεται εδώ είναι πολύ σοβαρή δουλειά. Η ιδέα να γίνουν τόσο σημαντικά έργα, αφορά και άλλους ανθρώπους, όχι μόνο τους Έλληνες. Αποφασίσαμε να παρουσιάσουμε ένα έργο αντάξιο του φεστιβάλ. Έτσι ήρθαμε σε επαφή με τον συνθέτη Γιάννη Μαρκόπουλο. Το γεγονός ότι θα εκτελεστεί τόσο απαιτητικό έργο, με τέτοιους συντελεστές και τον Τζορτζ Έλλης δεν είναι εύκολη υπόθεση. Απαιτεί πολύ δουλειά από όλους. Δεν έχω όμως άγχος γιατί η συνεργασία μας και την προηγούμενη φορά ήταν εξαιρετική. Είναι πολύ μεγάλη τύχη να τραγουδήσεις για ένα τόσο σημαντικό φεστιβάλ. Έχω μεγάλη εμπιστοσύνη στον Τζορτζ Έλλης, ένα άνθρωπο με λατρεία για την ελληνική μουσική. Καμιά φορά οι προϋποθέσεις για να γίνουν αυτά τα έργα είναι καλύτερες εκτός Ελλάδας. Τέτοιες μεγάλες παραγωγές είναι δύσκολο να τις υποστηρίξει κάποιος. Η ιστορία με το φεστιβάλ που φέτος κλείνει τα 36 χρόνια δεν είναι μια απλή υπόθεση. Πες μου εσύ με βάση τα ελληνικά δεδομένα αν υπάρχει φεστιβάλ με τέτοια ιστορία εκτός Ελλάδος που κάθε χρονιά γίνεται και καλύτερο... Εδώ υπάρχει ένας θεσμός ακλόνητος που εξάγει τις ιδέες του... Αυτό για κάθε καλλιτέχνη είναι πρόκληση για να δώσει τον καλύτερο του εαυτό...»

